

Svaghed, men det maa paa den anden Side erkendes, at der foreligger heller ikke noget, der beviser det modsatte. For saa vidt kan derfor Manden komme ind under Mulighedsloven. Og naar Finansudvalget nu henviser Sagen til min Undersøgelse, betragter jeg det som en Anbefaling for, at Understøttelse bliver ham tilstaaet.

Det samme gælder det næste Andragende under Nr. 50, der drejer sig om Træskomand Nielsen. Han klager over at lide af en Øjensvaghed, som han mener, er en Følge af en Øjenlidelse, han havde i 1864. Jeg har ikke været i Stand til at foretage noget i denne Sag, da den hidtil overhovedet ikke har foreligget for Finansministeriet. Han har sidst, saa vidt jeg kan skønne, i 1898 faaet Afslag fra Invalidebestyrelsen, men intet Andragende har foreligget for mig. Jeg skal imidlertid efter given Foranledning lade Mandens Sag nærmere undersøge.

Det er disse 3 Andragender, som af Udvalget foreslaas henviste til Finansministeren. — Dernæst have to ærede Medlemmer foreslaaet at henvise Andragende under Nr. 21, om en Understøttelse af Statskassen. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) have nærmere begrundet Ansøgerens formentlige Krav. Det støtter sig dertil, at Manden har været Ejer eller Forpagter af et Hotel paa Fanø, og at der ved en bestemt Begivenhed skal være sket et Afbræk i Badelivet i Fanø, som har medført et for ham betydeligt Tab. Jeg skal ikke opholde mig ved den større eller mindre Sandsynlighed af, at det omhandlede Sammenstød med nogle Børn paa Strandkanten virkelig skulde kunne virke ruinerende for et ellers blomstrende Badested. Lad det nu være. Men hvis det virkelig forholder sig saa, forekommer det mig, at Manden maa have Krav paa Erstatning over for den, hvis Handling har givet Anledning til, at Tabet er blevet medført. Jeg ser ikke rettere, end at han eventuelt ved Domstolene maa søge sin Erstatning, derimod kan jeg ikke indse, at Staten har nogen Opfordring til at træde til ved denne Lejlighed.

Endelig har det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen) foreslaaet henvist et Andragende, Nr. 18, fra 2 Gaardejere i Tapsøre om Lettelse ved deres Ejendommens Ansættelse til Ejendomsskyld. Dette Andragende søges begrundet derved, at disse Ejendomme i sin Tid have hørt under det saakaldte Goschen-

hof Gods, der var tillagt Hospitalet i Eckernførde, og at det Beløb, de aarlig svarede til Hospitalet, indbefattede ikke blot den Afgift, som Underejeren havde at udrede til Overejeren, altsaa Fæsteafgiften, men tillige egentlige Skatter af Ejendommen, hvilke saa Overejeren paatog sig at indbetale i Statskassen. Imidlertid er det efter de Undersøgelser, jeg paa Foranledning af Andragendet har ladet foretage, meget lidet sandsynligt, at dette har været Tilfældet. Efter hvad der foreligger, var den Afgift, som svarede til Overejeren, og som blev afløst i 1866, simpelt hen at sætte i Klasse med en Fæsteafgift, var altsaa et Vederlag for Hospitalets oprindelige Ret til Jorden. Hvis det modsatte skulde være Tilfældet, maatte Andragerne i alt Fald gøre dette sandsynligt, men de have intet fremført, som kan tjene hertil. Men dertil kommer saa yderligere, at selv om det kunde gøres klart, at Afgiften i sin Tid tillige har omfattet egentlige Skatter, vil der endda neppe derpaa kunne begrundes en Adkomst for de paagældende til at faa Lettelse i deres fremtidige Ejendomsskyld. Det maatte da have været deres egen Sag at sørge for, at de ved Afløsningen ikke kom til at betale mere end Erstatning for Fæsteafgiften og ikke tillige Erstatning for det Beløb, der muligt kunde anses som svarende til en Skat. Jeg kan altsaa ikke se, at der foreligger tilstrækkeligt til at kunne begrunde en Undtagelsesstilling for dem ved Paaligning af den ny Ejendomsskyld.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelse om de tre Andragender, som af Udvalget anbefales henviste til ham. Jeg vil haabe, at en nærmere Undersøgelse navnlig af de to Invalideandragender vil føre til, at de vedkommende ville blive hjulpede. Hvad Nr. 50 angaar, har der manglet Oplysninger, men de kunne jo nu tilvejebringes. At Manden lider i høj Grad af Øjensvaghed er givet, og det skulde nu paavises, om han har paadraget sig den i Tjenesten. Hvis det kan paavises, er han en Mand, der i alle Maader er værdig, og desuden er han for Tiden en gammel Mand og en fattig Mand.

Hvad derimod Nr. 21 angaar, have jo, baade den ærede Ordfører for Mindretallet (Harald Jensen) og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) i Principet været enige om, at Staten ikke her kan have nogen Forpligtelse. Det ærede Medlem for Esbjerg kom ind paa, at Staten